

Αγαπητή Σύνταξη,

Διαβάσαμε πρόσφατα ένα άρθρο ανώνυμου στην μηνιαία εφημερίδα ΟΠΙΖΟΝΤΕΣ που εκδίδει η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Λακέμπας, από ανώνυμο ή ανώνυμη... (σελ. 11, 10/11/2008). Τίτλος «Ξέρω Να Γηράσκω» Και κρίνουν αρνητικά τους ηλικιωμένους. Και ότι ο Κοινοτικός Οργανισμός μεταβάλεται...

Και θέλουμε να τους πούμε ότι τα Ελληνόφωνα ΜΜΕ, και η παροικία μας τους κρούουν τον κίνδυνο του φορέα που όντως γηράσκει και χρειάζεται νέο αίμα να συνεχίσει... και να δώσει ελπίδες για το μέλλον. Άλλα οι μπροστάρηδες που την κυβερνούν στα προσωπικά τους μέτρα και σταθμά. Είπανε στην έκτακτη συνέλευση για την αλλαγή... και την κατάργηση των χιλιάδων ΠΡΟΞΥΣ. Αντί ορισμένων που δεν μπορούν να παραβρεθούν λόγο ασθένειας, η βρίσκονται εκτός την χώρας που εγκρίνει ο Αυστραλιανός νόμος. Ε, είναι γνωστό πλέον πως αντί νέους. Σηκώσανε από τις κλίνες και τα αναπηρικά καροτσάκια τους γηραιούς και των δυο φύλων και φυσικά πλεονάσανε και μείνανε στον ίδιο παρανομαστή, λέγοντας ότι δεν χρειάζεται αλλαγές το ισχίων σύστημα η Ε.Ο.Κ. γιατί είναι δημοκρατικό και προοδευτικό. Η πλάκα ήταν που οι αριστεροί, και σοσιαλο-δημοκράτες ομιλητές, λέγανε ότι αγωνίζονταν για την Δημοκρατία.

«Κώστας Χαντζής: Αν θέλεις κόσμε να γελάς λέγε δημοκρατία»

Και κρατάνε τα μπόσικα μην μπούνε άλλοι νέοι εκτός των πολιτικών φανατικών ιδεολογιών – τους, υποκινούμενοι από την γραμματέα του ΚΚΕ Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα που τους συμβουλεύει παράλληλα και τον Ελληνικό λαό να φέρει το δικομματισμό για να κυβερνήσει την Ελλάδα ο σωσίας Κ.Κ.Ε. Όστε να τρώει ο λαός με Χρύσα κουταλιά, όπως την εποχή του εμφυλίου πόλεμου 1943-44, και να προσεγγίσει τους φασίστες να αρχίσει ο δεύτερος Ελληνικός εμφύλιος πόλεμος: για να πολλαπλασιάσουν τους μετανάστες στις πέντε Ηπείρους, και να κυβερνούν οι βουνίσιοι, που φάγανε τον Αρχηγό τους Άρη Βελουχιότη, και οι φασίστες φάγανε αυτούς... Και η γενιά μας απολαμβάνει εφόρους ζωής την εξορία της στα τάρ-

ταρα της γης.

Και οι γράφοντες το συγκεκριμένο άρθρο γράφανε: «Συνέπειες τραγικές του Γήρατος»

Μα οι γυιείς σε φρένα και συνασθήματα βρίσκουν το γήρας φυσικό: Και τυχερούς αυτούς που έζησαν την ζωή με τα καλά και τα άσκημα της, που αγωνίσθηκαν, που χάρηκαν, πόνεσαν, ερωτεύτηκαν, αγάπησαν αμοι-

νε από τράπεζες και ασφαλιστικές Εταιρίες με υψηλά επιτόκια οι γονείς τους, και αδυνατούν ν' ανταποκριθούν στις δόσεις, και η παγκόσμια οικονομική κρίση, έριξε τα δίχτυα της στην κόσμο-θάλασσα και φάρεψε την μαρίδα... και κατάσχεσε σπίτια, μπίζνες, θέσεις, μετοχές!!!. Και ούτε νέα μετανάστευση δεν δέχεται στα Έθνη της, αφού βράζουν σ' ένα τρύπιο καζά-

νάτε και σέβεστε! Τουλάχιστο σεβαστείτε το αίμα των προγονών μας που χύθηκε για να την λυτρώσει! Εμείς στις θετές πατρίδες μας, την πονάμε, που η αφομοίωση με την Αγγλική γλώσσα και τον πολιτισμό κέρδισαν τους νέους Αυστραλογεννημένους απογονούς μας.

Όσο που γράφουν οι άγνωστοι... στους ΟΠΙΖΟΝΤΕΣ! «Δυστυχείς οι μη έχοντες γέροντες που αρνούνται να παραδεχτούν το γήρας σα να είναι ακμαίοι και αντιδρούν γελοία!».

Τους ωράμας. Μήπως τους θέλουν να περπατούν στα πάρκα να τσακώνονται με τις μύγες τις χώρας που είναι πραγματικά τσιμπούρια; Ή να περιμένουν τον χάρο ξαπλωμένοι στις κλίνες τους;

Αν είναι γυναίκα, η άντρας φθονεί άτομα με γκρίζα, λευκά μαλλιά που είναι η γοητεία των γηρατειών, η βαμμένα και φαίνονται νεότεροι; Μήπως δεν έχουν τρίχα επί την κεφάλι τους; Κι εκδηλώνουν την πικρία τους οι γράφοντες και δεν θέλουν να έρχονται κάθε Πέμπτη στην Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα να τρώνε, να χαίρονται ξεχνώντας τα βάσανα τους, και τα σημάδια πάνω τους, του αδυσώπητου χρόνου;

Τους συνιστούμε να φροντίσουν να θεραπευτούν ψύχω-πνευματικά, γιατί η ζήση είναι γλυκόπικρη. Ο θάνατος αναπόφευκτος. Η ζωή είναι ταύρος, και ο άνθρωπος ταυρομάχος.

Και ο Φρόντι... στα αξήτητα βιβλία του, και η εποχή μας στα γρανάζια της τεχνο-ηλεκτρολογίας, και το οικολογικό περιβάλλον στην ακμή, και οι άνθρωποι στην παρακμή, έμφυχα και άψυχα όντα του σύμπαντος μεταβάλλονται στους αιώνες!

Ελένη Ρέτση

Τυχεροί αυτοί που έζησαν την ζωή με τα καλά και τα άσκημά της...

βαία, έφτασαν στο αναπόφευκτο γήρας, και «αποτραβήχτηκαν από την βιοπάλη να ξεκουραστούν τα φθαρμένα οστά, και οι σάπιες σάρκες τους». Και αλιμόνο σε δύοιον δεν είχε την τύχη να ζήσει την ζωή φεύγοντας... νωρίς!

Εμείς βλέπουμε το γήρας σαν δαφνοστέφανο της ζωής, και θαυμάζουμε συνετούς ηλικιωμένους και των δυο φύλων που δεν το βάζουν κάτω: προσέχουν το διαιτολόγιο τους, περιποιούνται, και όσο μπορούν καλλωπίζονται χωρίς υπερβολές. Οι ηλικιωμένοι ομογενείς πορεύονται εκφράζοντας την προσωπικότητά τους και μιλάνε για τα περασμένα...

Και αν το άθεο τους, απευθύνονταν σε Ελλαδίτες, η Ελληνοαυστραλιόν, απόκληρους, αλκοολικούς, τζογαδόρους και ναρκομανείς, που κοιμούνται σε παγκάκια, τούνελ και γέφυρες. Η κυβέρνηση έπρεπε να έχει δημιουργήσει από χρόνια άσυλο για τους άστεγους όλων των ηλικιών, όπως παιδιά που διαλύθηκαν οι οικογένειες τους, στο παρελθόν και πρόσφατα από τα πολλά χρέη που απεριόσκεπτα περνά-

νι... Και η οικονομία κατάληξε σε «ντόμινο».

Μα δεν γκρεμίζει την αγάπη γιατί είναι αιθάνατη και ξαναχτίζει ότι η απληστία γκρεμίζει. Και η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει γιατί ο λαός της ξέρει να αγωνίζεται και ν' αντέχει τις μεγάλες δοκιμασίες, βάζοντας φρένο στην υλιστική υπερκατανάλωση. Γιατί αν όχι θα προσφέρουν την Ευρώπη που την έχουν χρεώσει. Και πρέπει να θυμηθούν τον αείμνηστο συγγραφέα, Κυριάκο Ι. Διακογιάννη που γράφει στο βιβλίο του με τίτλο «Το καλάθι με τις οξειές»: «Θα έρθει μέρα που την Ελλάδα θα την διοικούν ξένοι... και θα μείνει μια γωνία της ως ιστορικός χώρος για τους τουρίστες».

Νέο Ελλαδίτες, ξυπνήστε και σταματήστε τις ασυδοσίες και ξενομανίες. Προστατέψτε την Ελληνική γλώσσα και μην την νοθεύετε με Αγγλικές λέξεις και φράσεις, γιατί σύμφωνα από τα τετρακόσια χρόνια τουρκοκρατίας: αλλά από λαό που αγωνίζονταν να την σώσει σε σπηλιές και κατακόμβες που την δίδασκε στους νέους. Για να την έχετε εσείς αλώβητη, και να μην την πο-

Το σύστημα

Στην ωραία μας Ελλάδα το σύστημα το ελληνικό από όλα τα ξένα κράτη είναι πολύ διαφορετικό. Φακελάκι θέλουν οι γιατροί προτού σε εγχειρήσουν φακελάκι και οι δικαστές να μην σε τιμωρήσουν.

Στο δασαρχείο απευθύνεσαι και ζητάς ένα χαρτί στο τρίτο έλα δεκαήμερο να το πάρεις πρωϊ-πρωϊ. Στο υποθηκοφυλάκιο πηγαίνεις να πάρεις ένα τίτλο έλα σε δέκα ημέρες απαντούν γιατί τώρα δεν τον βρίσκω.

Αλαλούμ μεγάλο γίνεται και στην πολεοδομία εάν δεν πληρώσεις και από εκεί εξυπηρέτηση καμμία. Στην Νομαρχία εάν θα πας λες δόξα το Θεό Μπαίνεις μέσα γνωστικός και σε βγάζουνε τρελό.

Αν θέλεις να πάρεις δίπλωμα αυτοκίνητο να οδηγάς πρέπει να λαδώσεις φίλε μου αλλιώς δεν αποχτάς. Σε όποιο γραφείο και θα πας και είναι του δημοσίου δεν βρίσκεις εξυπηρέτηση και γίνεσαι θηρίο.

Ανδρέας Κωνσταντινούδης - Greenacre

